

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva încheierii Judecătoriei Orhei din 04 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013, declarat de condamnatul

*Fărîmă Anatolie Ion, născut la
22 octombrie 1984 în s. Vatici, r-nul Orhei, locuitor al
s. Curchi, r-nul Orhei;*

<i>Termenul de examinare a cauzei</i>	<i>27 iunie – 04 septembrie 2012,</i>
<i>în instanța de fond:</i>	
<i>în instanța de recurs ordinar:</i>	<i>12 august – 24 septembrie 2013,</i>
<i>în anulare:</i>	<i>28 octombrie 2014 – 21 ianuarie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Conform sentinței Judecătoriei Orhei din 09 martie 2009, Fărîmă Anatolie a fost condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 5 ani.

2. La 27 iunie 2012, Biroul de probațiune Orhei a înaintat instanței de judecată un demers, solicitînd anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate condamnatului.

Motivul invocat a fost că condamnatul nu s-a prezentat regulat la biroul de probațiune la control și evidență, și a părăsit domiciliul fără permisiunea Biroului de probațiune Orhei.

3. Prin încheierea Judecătoriei Orhei din 04 septembrie 2012, demersul a fost admis, anulată condamnarea lui Fărîmă A. cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu trimiterea ultimului pentru executarea pedepsei de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

4. Condamnatul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea încheierii

menționate și respingerea demersului Biroului de probațiune Orhei.

Recurentul a indicat că, din motivul situației familiale grele, a fost nevoit să muncească permanent în afara raionului.

5. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013, recursul a fost respins ca depus peste termen.

Instanța de recurs a reținut că termenul de recurs este de 15 zile de la data pronunțării încheierii. Condamnatul a primit copia încheierii menționate pe 04.09.2012, însă a depus recurs la 30.07.2013.

6. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile nominalizate au devenit irevocabile.

7. La 29 aprilie 2014, inculpatul a declarat recurs în anulare, în care solicită casarea hotărârilor menționate și respingerea demersului Biroului de probațiune Orhei.

Recurentul a invocat că instanțele de judecată i-au încălcat drepturile procesuale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, condamnatul poate declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1), 455 alin. (2) pct. 3 – 5), 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței, data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului, data adoptării deciziei în recurs și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, astfel, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele atacate de recurent, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Rezultă că recursul de pe rol, în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat.

Conform art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Dat fiind că recursul în anulare este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

9. Conform art. 456, 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul Fărîmă Anatolie Ion împotriva încheierii Judecătoriei Orhei din 04 septembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2013, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco